

ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ενάντια στα κλειδώματα

Έρχεσαι Σαββατοκύριακο στο Πολυτεχνείο. Αντί να δεις έναν χώρο κοινωνικοποίησης, γεμάτο ζωή και δημιουργικές δραστηριότητες, αντικρίζεις μια κλειδαμπαρωμένη πόρτα, που κάγκελα διασφαλίζουν την απονέκρωση κάθε έκφρασης που αποκλίνει από τα πανεπιστημιακά ωράρια και πρότυπα. Δεν είναι ένα φαινόμενο που παρατηρείται μόνο τα σαββατοκύριακα, ούτε μόνο στο Πολυτεχνείο. Το έχουμε δει με κλειδωμένες αίθουσες, λουκέτα ασφαλείας που κλείνουν την πτέρυγα μας, ρολά που ασφαλίζουν ολόκληρη την ΣΘΕ, και ενίοτε σε πόρτες που μεταμορφώνονται σε άσπρους τοίχους (βλ. κτίριο Τοπογράφων).

Τα κλειδώματα, λοιπόν, δεν αποτελούν μια μεμονωμένη ενέργεια, αλλά εντάσσονται σε μια γενικότερη προσπάθεια των πρυτανικών αρχών να διασφαλίσουν την «καθαρότητα» του πανεπιστημιακού χώρου. Μέσα από αυτή την καθαρότητα επιβεβαιώνεται και εμποδώνεται η συνεχής εντατικοποίηση των σπουδών, το κλίμα ανταγωνισμού μεταξύ μας και γενικότερα η ατομική αντιμετώπιση των ζητημάτων μας έναντι της κάθε συλλογικής κίνησης. Οι μόνες δραστηριότητες που στηρίζονται είναι αυτές που διαμεσολαβούνται από το κεφάλαιο και το πανεπιστήμιο, ενώ με το έργο τους (εξ)υπηρετούν τις ανάγκες της αγοράς, συμβάλλουν στην «αναβάθμιση» του πανεπιστημίου και επικυρώνουν την επιστημονικότητά του.

Το αφήγημα πίσω από τις ενέργειες των κλειδωμάτων είναι η εξυγίανση του πανεπιστημίου από την εγκληματικότητα και το ναρκεμπόριο (που όχι τυχαία μεταφέρθηκε εδώ). Προς έκπληξη όλων μας βέβαια, η νεκρή πανεπιστημιούπολη φαίνεται να είναι κάθε άλλο παρά ασφαλής.

Εμείς, όμως, νιώθουμε ασφαλείς όταν οικειοποιούμε τους χώρους μας και δρούμε συλλογικά και αντιεραρχικά μέσα σε αυτούς. Διεκδικούμε χώρους εντός του πανεπιστημίου ζωντανούς, όπου θα μπορούμε να υπάρχουμε και να εκφραζόμαστε ελεύθερα. Επιδιώκουμε να συναντιόμαστε έξω από την ακαδημαϊκή λειτουργία του, δημιουργώντας κοινότητες αγώνα, οι οποίες θα καλύπτουν τις ανάγκες και τις επιθυμίες μας. Οι συναντήσεις μας στοχεύουν στο ξεπέρασμα των επιβολών της αγοράς και της διαμεσολάβησης του εμπορεύματος. Θέλουμε να κοινωνικοποιούμαστε και να δομούμε σχέσεις, οι οποίες θα δίνουν χώρο στην δημιουργικότητά μας. Μια δημιουργικότητα, η οποία περνά μέσα από την εναντίωση στην καθημερινή μας υποτίμηση.

Αντιλαμβανόμενες την κλιμάκωση της πολιτικής των κλειδωμάτων σε όλη την Πανεπιστημιούπολη και νιώθοντας την ανάγκη να απαντήσουμε συλλογικά στην νέα κατάσταση που μας θέλει έξω από τους χώρους που δραστηριοποιούμαστε, αποφασίσαμε την διοργάνωση ενός φεστιβάλ ενάντια στα κλειδώματα στο Πολυτεχνείο με σκοπό την πολιτική υπεράσπιση της (συν)ύπαρξής μας μέσα σε αυτό.

**Γιατί ασφαλείς δεν νιώσαμε ποτέ με κάγκελα και κλειστές πόρτες.
Να εναντιωθούμε στις περιφράξεις που μας επιβάλλει το πανεπιστήμιο.
Να εφεύρουμε τους τρόπους και τους χρόνους να συναντηθούμε.**